

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 326.

83de Møde.

Løverdagen den 25de Mai.

(Forts.)

Sall (fortsat): Jeg troer nu virkelig ikke, at en Undersøgelse deraf, efter min Opfattelse idetmindste, har nogen egentlig Plads under de Forhandlinger, som vi nu befinde os i; men forøvrigt maa jeg udtale det som min Overbevisning, at jeg ikke troer, at den danske Embedsstand skulde have noget Bæsentligt imod, at en saadan Prøvelse for dens Bedkommende fandt Sted. Det er min Overbevisning, som jeg, efter hvad der fra andre Sider er ytret, mener, det kan være ret passende at udtale her i Salen, at den danske Embedsstand meget vel kan taale en saadan Prøvelse; jeg troer, at det er erkendt og vil blive erkendt, at den danske Embedsstand har ganske vel opfyldt sit Formaal, at den danske Embedsstand under den absolute Regjering har bidraget Sit til, at denne Enevoldsmagt blev mild og taalelig (Nei!), blev fri for Lune og Vilkaarlighed (Nei! Nei! Ja!). Der kan vel være forskellige Meninger derom, men jeg er overbevist om, at Mange ville dele den Mening, jeg udtaler; jeg troer, at det er Tilfældet, og jeg troer, at det ligesaa vist vil blive erkendt, at den danske Embedsstand har fuldt saameget som nogen anden Stand eller Klasse her i Riget bidraget Sit til, at Overgangen til den nye Tingenes Stilling kunde gaae for sig, da Tidens Fylde var kommen, paa en rolig og befindig Maade (Nei! Nei!). Jeg seer nok, at der er flere Medlemmer, som heller ikke synes at dele denne Mening; men jeg skulde dog antage, at Mange ville erkende, at der blandt den danske Embedsstand har befundet sig Mænd, som man maa sige have virket særdeles meget til Forandringen, og jeg troer i ethvert Fald, at det ikke kan benægtes, at det ogsaa er et Vidnesbyrd om Folkets Betragt-

ning af og Anerkjendelse af Embedsstanden, at et saa stort Antal af Embedsmænd ved Folkets frie Valg har været kaldet til at have Sæde saavel i den grundlovgivende Rigsforsamling, som paa den nærværende første danske Rigsdag (Hør!). Jeg troer ogsaa, at der gives dem, som under forskellige Stadier og forskellige Tidspunkter have seet med noget forskellige Dine paa den danske Embedsstand; jeg troer, at der er dem, som tidligere, navnlig da den forberørte Paragraph i Grundloven var under Forhandling i Rigsforsamlingen, meget varmt og levende have talt den danske Embedsstands Sag og søgt med al Kraft at værne om dens Sikkerhed, Uafhængighed og Betyggelse, og som nu, under den Sag, som her foreligger, synes at betragte Sagen noget anderledes (Grundtvig: Nei!). Jeg troer virkelig, at det er saa, og jeg mener navnlig, at det blandt Andet er Tilfældet med den ærede Rigsdagsmand, der synes at undre sig derover. Jeg maa idetmindste tilstaae, at det har overrasket mig at iagttage den ærede Rigsdagsmands synlige Glæde og hørlige Bisfalds-udbrud ved enhver Ytring, som fremkom her i Salen, og som gik ud paa at nedsette Betydningen og Værdien af den danske Embedsstand (Hør!). Det forekommer mig navnlig, at det var den ærede Rigsdagsmand, som kun kunde betragte det som en Artighed af Comiteen, hvad der vel, altsaa noget mere reentud sagt, kunde siges i dets virkelige Betydning at være en Usandhed, at den havde dristet sig til den Forudsætning, at der gives endel Embedsstillinger her i Landet, som udkræve en sær-eget vidtløftig og bekostelig Fordannelse og en livsvartig Opoffrelse fra Embedsmændens Side for det Sag, hvortil han indvier sig. Der blev af den samme ærede Rigsdagsmand derhos fremført en Ytring, som jeg dog ogsaa troer bør fastholdes, i Særdeleshed, da jeg dertil mener ganske passende at kunne